

KĀRENA GILEŠĒ KO ATNES VIĻŅI

No angļu valodas tulkojusi Renāte Punka

[Uz e-katalogu](#)

“Un atkal domāju par to, cik noslēpumaina ir robeža, veiksmīgā nejaušība, kas nošķir dzīvos no mirušajiem.”

2009. gadā Eiropas Savienības Literatūras balvu ieguvušais romāns stāsta par Laru, viņas mīloto un abu kopīgā bērna ceļojumu pa Dienvidameriku, kas tiek brutāli pārtraukts, kad dēls bez pēdām nozūd Brazīlijas tirgus laukuma burzmā. Divus gadus vēlāk, nespējot samierināties ar dēla zaudējumu un šķiršanos no mīlotā vīrieša, viņa atgriežas savās bērnu dienu mājās. Tur atsāk draudzību ar savu jaunības dienu pielūdzēju Kristiju, kuru valdzina Laras bohēmiskā daba. Tomēr interese drīz vien pāraug apsēstībā, un, kamēr Lara cenšas salāpīt savu drumstalās sašķīdušo dzīvi, Kristiju pārņem neapmierinātība ar savu likteni.

Šis ir stāsts par kaislību un nodevību, par to, kas notiek, kad mīlestību meklē neīstajā vietā, un par sāpju sagrauztas mātes nesatricināmo pārliecību, ka bērns atgriezies – pat tad, ja visas cerības šķiet zudušas.

"Ko atnes viļņi? Visu, ko mēs negribam sajust, satikt, saredzēt un saprast. Cik baisi precīzi veidoti varoņi un viņu psiholoģija. Lasīju sastingusi, katrs teikums, katrs dialogs, katra tālākā darbība ved arvien dziļāk, dziļāk, apņem gluži kā jūra, kas sabango. Neticami labi uzrakstīts attiecību romāns."
/Aija, Goodreads/

[Vairāk par grāmatu](#)

ALESANDRO BARIKO

JAUNĀ LĪGAVA

No itāļu valodas tulkojusi Dace Meiere

[Uz e-katalogu](#)

*"Ir ļoti pamācoši saredzēt, ka lietas neglabā sevī ne druskas no tās jēgas,
ko mēs tām piešķiram."*

"Alesandro Bariko darbs "Jaunā Līgava" ir par ģimeni, kuras locekļiem ir dažādi putni galvā, bet visi kopā ar majordomu Modesto viņi veido visnotaļ kolorītu bariņu. Kas interesanti, nevienam no tēliem nav nosaukts vārds, ģimenē dzīvo Dēls, Meita, Tēvs, Māte un Tēvocis. Kādā jaukā dienā namā ierodas Jaunā Līgava, lai precētos ar Dēlu, kā pirms vairākiem gadiem saderēts. Katru dienu ģimene sagaida kā svētkus, ar atvieglojumu, jo no paaudzes uz paaudzi tiek nodotas bailes par nāvi naktī. Katrs jauns rīts ir apliecinājums tam, ka bailēm, vismaz šonakt, nav bijis pamata. Bagātīgā brokastu galda aprakstu lasīt pirms pats esi ieturējis kaut pieticīgu rīta maltīti, ir lasītāja mazohisms. Īsāk sakot, grāmatu labāk sākt lasīt paēdušam."

[/lalksne.blogspot.com/](http://lalksne.blogspot.com/)

"Lasot romānu Jaunā Līgava, viens ir skaidrs – lasītājs tiek padarīts par noziedznieku. Noziedznieku, kurš ielauzies kādas ģimenes dzīves noslēpumu labirintos, mēģinot izlauzt taisnāko ceļu uz stāsta atslēgu, taču tas izrādīsies daudz grūtāk, nekā jebkurš spētu iztēloties, jo preti lasītājam stāties Alesandro Bariko – rakstnieks, kurš radijīs nesatricināmu meistardarbu, un Dace Meiere – tulkotāja, kura kārtējo reizi pierāda, ka latviešu valoda var būt kārdinoši jutekliska un bezgala trāpīga, un tas vien jau norāda uz to, ka šī būs absurda un nevienlīdzīga ciņa. Lasot romānu Jaunā Līgava, viens ir skaidrs – lasītājs tiek padarīts par noziedznieku. Un, ja reiz tā, tad šis ir viens ārkārtīgi burvīgs noziegums."

[/Arta Brice, PostScriptum/](#)

[Vairāk par grāmatu](#)

DŽESIJA BĒRTONE

MINIATŪRISTE

No angļu valodas tulkojusi Sandra Rutmane

[Uz e-katalogu](#)

Nekas nepaliks apslēpts, kas netiks atklāts...

Kādā 1686. gada rudens dienā astoņpadsmit gadus vecā Nella klauvē pie grezna nama durvīm Amsterdamas bagātākajā kvartālā. Viņa ir ieradusies, lai sāktu jaunu dzīvi kā veiksmīgā tirgotāja Johanness Branta sieva, taču viņu sagaida vien skarbā vīra māsa. Johanness parādās tikai vēlāk un pasniedz jaunajai sievai neparastu kāzu dāvanu – viņu nama miniatūru kopiju. To iekārtot tiek uzaicināta miniaturiste, kuras precīzie un smalkie mākslas darbi pavisam negaidītā veidā ietekmē reālās dzīves dubultniekus.

Pamazām Nella saprot, kādas briesmas apdraud ģimeni. Vai miniaturiste var ietekmēt viņu likteņus? Vai miniaturiste izvēlēsies viņus glābt vai pazudināt?

Skaists, reibinošs un satraucošas neziņas pilns stāsts par mīlestību un apsēstību, nodevību un sodu, šķitumu un īstenību.

"Romāna darbība noris septiņpadsmitā gadsimta Amsterdamā – pilsētā, pār kuru valda greznība, bagātība un despotiska reliģija. Šis ir meistarisks un spožs tālaika atainojums.

Ļoti aizraujošs, skaisti uzrakstīts vēsturisks romāns."

/Observer/

"Stāstā tika radīta tāda, vārdiem neaprakstāma burvība. Šādas sajūtas manī ir raisījušas Karlosa Ruiss Safona grāmatas un Diāna Seterfilda - Trīspadsmitais stāsts grāmatas. Arī tajās ir netverama mistērija, traģiski likteņi, saldēriģa noskaņa. Bet atrauties no lasītā nevar nekādi.

Ir grūti aprakstīt vārdiem, ir jālasa un pašam jāsažūt."

/Iluta Jakubovska/

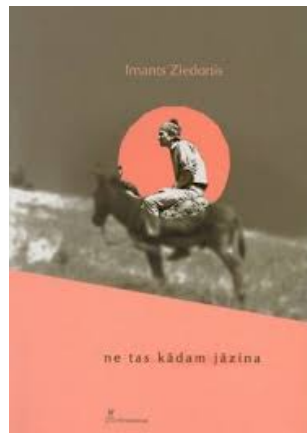
[Vairāk par grāmatu](#)

IMANTS ZIEDONIS

NE TAS KĀDAM JĀZINA

[Uz e-katalogu](#)

"Un pēkšņi tu nonāc vietā, kurā kā salds zibens tevi pie Zemes piedur vertikāle. Un notiek kaut kāds baudāms īssavienojums. Tu esi krustpunktā bijis. To es tikai tagad tā noformulēju. Bet tur un toreiz – tas bija vienkārši kolosāli skaisti!"

Tās nav ne esejas, ne ceļojumu apraksti, ne epifānijas, ne memuāri, ne aforismi, ne pasakas, ne stāsti, ne miniatūras, ne filozofiski dialogi, ne humoristiski skeči. Notice stāstījums par notikumiem, cilvēkiem un brīnumiem – Japānā, Krievijā, Filipinās, Francijā, Vācijā, Zviedrijā, Lietuvā un vēl, un vēl. Ceļojumu līdzgaitnieki ir Pēteris Pētersons, „Ave Sol!”, Gunārs Janiatis, Vitālijs Korotičs, Juris Podnieks, Ausma Kantāne un citi, un vēl daudzi. Šī grāmata tapa ilgi. Viss tajā rakstītais ir noticis jau pirms daudziem gadiem, tikai tā uzrakstīšanu kavējis grāmatas nosaukumā ietvertais rezignēti atturīgais “... ne tas kādam jāzina...”

Kāpēc nav bijis jāzina? Kas tās ir par šķautnēm, kam Imants Ziedonis nav ļāvis izeizaigoties rakstītā tekstā jau agrāk?

No vienas puses, grāmatas nosaukums atklāj tiešo realitāti – dzejnieks stāsta par tādām savu ceļojumu epizodēm, par kurām pirms 1990. gada nebija iespējams atklāti rakstīt, jo padomju laikā šajos tekstos tiktu saskatītas kaitīgas ideoloģiskas vai filozofiskas strāvas. No otras puses, tās ir dzejnieka daiļradē pastāvīgi klātesošās brīnuma alkas un spēja brīnumu saskatīt, kam Imants Ziedonis šajā grāmatā ļāvis neslēpti ienākt stāstījuma plūdumā. Ne tikai ļāvis – tiecies sasaukt, atsaukt, paturēt, noturēt, pasargāt. Šajā grāmatā mēs redzam brīnuma ģenēzi un vārda mākslas pasakaino tapšanu. Grāmata tapusi, pierakstot dzejnieka stāstīto, precizējot un komentējot to, papildinot to ar foto materiāliem.

[Vairāk par grāmatu](#)

RIIKKA PULKKINEN

PATIESĪBA

No somu valodas tulkojusi Maima Grīnberga

[Uz e-katalogu](#)

"Cilvēku attiecības ir kā mežu biežokņi. Vai varbūt cilvēki paši, arī viņi ir meži, viņos atklājas taka pēc takas - takas, kas paliek nezināmas citiem, nejauši atklājas tikai tiem, kuri trāpa īstajā vietā."

Ir pavasaris. Elza pamazām mirst. Marti un Eleonora cenšas aprast ar domu, ka būs jāzaudē sieva un māte. Mazmeita Anna, kas mīlāk iztēlojas citu stāstus, nevis stāsta savējo, uzzina par Ēvu, sievieti, kura reiz gandrīz izjaukusi Marti un Elzas ģimeni un par kuru abi gadiem klusējuši. Ēvas balss lasītāju aizved citā realitātē, 60. gadu sākumā. Mūsdienām sastopoties ar neseno vēsturi, beidzot atšķetinās stāsti, kuriem atmiņa pretojusies, jo tā bijis vieglāk.

"Somu rakstnieces romāns par nāvi, ģimeni un mīlestību. It kā viss skaidrs, bet nekas no minētā nav iepriekšparedzams. Ja romāns jūs nesatricinās, tad lūdziet kādu pārbaudīt, vai neguļat letarģiskā miegā, varbūt pat esat bezsamaņā!"
/Anda Rožukalne/

"Grāmata ir par kaislību, mīlestību, mākslu, nāvi, patiesību, sevis meklēšanu... Ļoti patika tulkotājas Maimas Grīnbergas veikums, tekstu lasīju un tiešām baudīju, kā labu rūgtu kafiju, kas nedaudz apdedzina mēli. Lielisks balanss starp vēso ziemeļnieciskumu un karstajām kaislībām. Skaisti uzrakstīta grāmata par ne vieglām tēmām.

"Patiesās revolūcijas ilgst visu cilvēka mūžu, tās vienmēr ir klusas un notiek, kad neviens neskatās.""

/Goodreads atsauksme/

"

LĪ ČEŠĪRS

PAGRIEZIENA PUNKTI MĀKSLĀ

Renātes Punkas tulkojums latviešu valodā

[Uz e-katalogu](#)

*“Jo dižais nenotiek tikai impulsa pamudināts, tas rodas,
kad izdodas labi savest vienkop daudz mazu lietu.”
/Vinsents van Gogs/*

Šajā grāmatā aprakstīti piecdesmit izšķiroši brīži mākslas vēsturē laika posmā no renesanses līdz mūsdienām – daži ir visiem zināmi, par citiem gandrīz neviens neko nav dzirdējis. Dzīvīgajos, daudzkrāsainajos stāstos precīzi atainotas konkrētā mirkļa izjūtas – kā reaģēja Mikelandželo Dāvida vai Marsela Dišāna Strūklakas pirmie skatītāji; kā nejaušas tikšanās pamudināja māksliniekus radīt jaunus aizraujošus izpausmes veidus, piemēram, impresionismu vai popārtu; kuras izstādes izraisīja publisku sensāciju.

Lī Češīrs ir Teita galerijas informatīvo rakstu autors un redaktors. Viņš raksta arī žurnālam Tate ETC., tieši viņam bija uzticēts veidot īpašo speciālizlaidumu par godu Teita Modernās mākslas galerijas atvēršanai. Viņš sarakstījis arī grāmatu par to, kā kopš 17.gadsimta līdz pat mūsdienām glezniecībā attēlota Londona. Češīrs ir lielisks stāstnieks – viņa vēstījums izklaidē un pamatīgi iespiežas atmiņā. Viņš cildina radoša talanta uzdzirkstījumu un prasmi sadarboties, taču nevairās arī pieminēt ķildas, cīņas un tiesas prāvas, kādu trauksmainajā mākslas attīstības gaitā ir bijis pārpārēm. Grāmatu papildina arī jēdzienu skaidrojumi. Renātes Punkas tulkojums latviešu valodā.

[Vairāk par grāmatu](#)

INGERE FRĪMANSONE

KAILO SIEVIEŠU SALA

No zviedru valodas tulkojusi Mudīte Treimane

[Uz e-katalogu](#)

Rakstnieks Tubiass Elmkvists nelabprāt atgriežas savas bērnības mājās zemnieku sētā Esterjētlandē. Pēc nelaimes gadījuma viņa tēvs guļ uz gultas un tam ir nepieciešams palīgs, kas vadītu saimniecību. Tubiass ir noguris un īgns, darbu pie jaunā romāna uzsākt grūti, turklāt personīgajā dzīvē valda haoss. Arī attiecības ar tēvu ir sliktas, abus moka spēcīga vainas sajūta un neizrunātas lietas. Bet, satiekot tēva sievieti - gados daudz jaunāko Sabinu -, Tubiasu pāņņem tāds spēks, kuru nav iespējams kontrolēt. Neredzēdams nekādu iespēju tam pretoties, viņš dodas tieši preti katastrofai...

Zviedru rakstniece Inger Frimansone, romānā "Kailo sieviešu sala" apliecina savu psiholoģiskās spriedzes sižeta radītājas īpašo talantu.

ELĒNA FAVILLI
FRANČESKA KAVALLLO

VAKARA PASACIŅAS DUMPĪGĀM MEITENĒM

No angļu valodas tulkojusi Renāte Punka

[Uz e-katalogu](#)

"Dzīvē ne no kā nav jābaidās. Tā tikai ir jāsaprot."

–/Marija Kirī/

"Vakara pasaciņas dumpīgām meitenēm" ir projekts, kas gados un/vai garā jaunus lasītājus iepazīstina ar 100 ievērojamām sievietēm civilizācijas vēsturē. Kā jau liecina nosaukums, šie stāsti veidoti pasakas formā, sniedzot īsu ieskatu konkrētās personības biogrāfijā un raksturojot viņas mērķus, sapņus, sasniegumus. Katru vakara pasaciņu papildina spilgts, izteiksmīgs aprakstītās personības portrets. Grāmatas varones ir ārkārtīgi dažādas un darbojušās ļoti atšķirīgās jomās, daudzās pasaules malās un arī dažādos vēstures posmos. Lai vēl vairāk uzsvērtu šo dažādību un piešķirtu grāmatai īpašu spilgtumu un stilistisko daudzveidību, to portretus radījušas sešdesmit talantīgas mākslinieces no dažādām valstīm – tostarp gan Itālijas, Portugāles un Vācijas, gan Dienvidāfrikas, Izraēlas un Indonēzijas. Grāmatā aprakstītās personības savu vārdu vēsturē ierakstījušas visdažādākajos veidos – kā diženas valdnieces, talantīgas zinātnieces, dažādu mākslas jomu pārstāves, aktīvas cīnītājas gan par cilvēktiesībām kopumā, gan par sieviešu tiesībām. Taču viņas visas ir bijušas cieši pārliecinātas par savu lietu un virzījušās uz mērķi par spīti jebkādiem šķēršļiem.

"Katrs no simts šīs grāmatas stāstiem apstiprina, ka ar pārliecību sirdī mēs varam mainīt pasauli. Lai šīs drosmīgās pirmatklājējas jūs iedvesmo. Lai viņu portreti dod stingru ticību, ka skaistums spēj izpausties visās formās un krāsās un visos vecumos. Lai katrs, kurš lasa šo grāmatu, zina, ka vislielākais panākums ir dzīvot ar degsmi, zinātkāri un dāsnumu. Lai mēs ik dienu atceramies, ka mums ir tiesības būt laimīgām un bez ierobežojumiem izpētīt pasauli," grāmatas priekšvārdā saka autores.

[Vairāk par grāmatu](#)

INGA RUBENE

ELIJAS NAMA GARŠA

[Uz e-katalogu](#)

"Katra cilvēka dzīvi ietekmē notikumi, kas atnāk, kādu laiku ar mums pavada un tad atkal aiziet. Dažkārt tie apstādina, izaicina un piespiež. Dažkārt iedvesmo, iedrošina un maina. Ne mazāk svarīga ir mūsu atvēšanās, ļaušanās, uzdrikstēšanās darboties kopā ar tiem. Tā veidojas mūsu dzīves neatkārtojamais raksts. Kā audums, kas vēl nav uzausts līdz galam, kā taka, kas vēl tikai tiek iemita. Šī grāmata atspoguļo svarīgu dzīves posmu, kuru uzsākot man nebija ne mazākās nojaudas, cik ļoti tas mani mainīs."
/Inga Rubene/

Inga Rubene ir pedagoģe un autorizēta kontemplācijas skolotāja (Lassalle-Kontemplationsschule via integralis, Šveice). Viņas darbības fokuss ir meditācija un sievietes identitātes atklāšanas jautājumi. Inga Rubene ir viena no skolotājiem Integrālās izglītības institūtā un saimniecības vadītāja Elijas namā. Tieši Elijas nama izveide ir bijis būtisks pagrieziena punkts Ingas dzīvē. Biedrību Elijas nams un meditāciju, semināru un retrītu telpu iecerēja Ingas vīrs teologs Juris Rubenis, bet veidoja viņi to ciešā sadarbībā, Ingai kļūstot par šī nama sirdi un dvēseli. Ikvienu Elijas nama apmeklētāju sagaida un ar siltu brūnu acu skatu un starojošu smaidu apmīļo tieši Inga. Un tieši Inga ir tā, kas ar gardiem ēdieniem spēcina meditācijās un mācībās sagurušos. Pēc retrītiem Elijas namā cilvēki mājup ved ne tikai garīgo pieredzi un jaunas zināšanas, bet arī neparastas veģetāro ēdienu receptes. Un ne viens vien šo 10 Elijas nama pastāvēšanas gadu laikā ir rosinājis Ingu: uzraksti taču savu recepšu grāmatu!

Tomēr "Elijas nama garša" ir vairāk nekā tikai pavārgrāmata. Tās ir Ingas reflexijas par vienu no savām stipruma un miera vietām, par pasaules uztveri, par dabu, par duālo sievietes būtību, kur apvienojas maigums un spēks.